

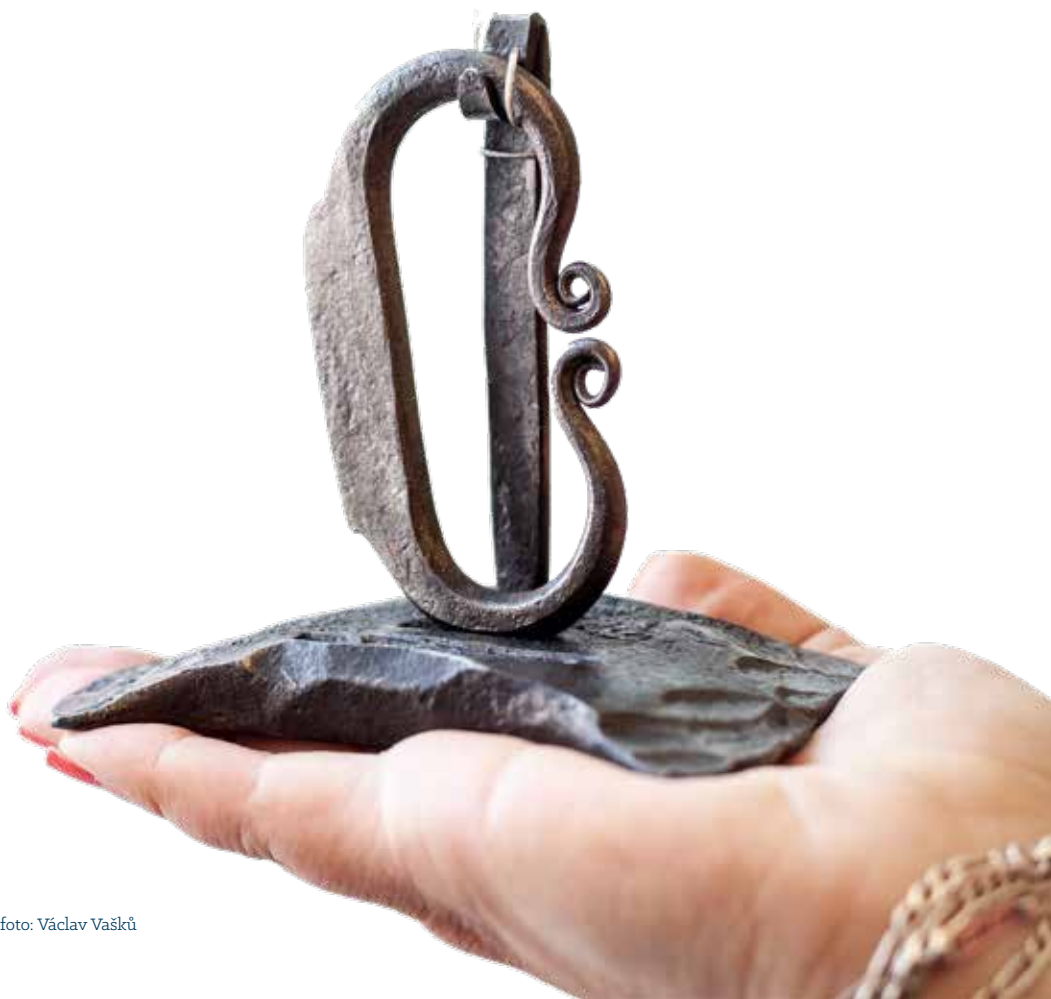
Křesadlo za rok 2019

Cena pro obyčejné lidi,
kteří dělají neobyčejné věci

Kresadlo

za rok 2019

Křesadlo je jednoduchý předmět, který s trochou šikovnosti dokáže vykřesat jiskry. Naše KŘESADLO nedělá jiskry, které zakládají oheň, ale připomíná hřejivý pocit uspokojení, který pocítí dobrovolník, když je jeho práce přijata a doceněna. Pocit, který nejde nahradit mzdou nebo jinými benefity.

Křesadlo s myšlenkou oceňování dobrovolníků propojili v rámci Mezinárodního roku dobrovolnictví (2001) Olga Sozanská s Jiřím Tošnerem, zakladatelé HESTIA. Od té doby myšlenku oceňování dobrovolníků pod značkou KŘESADLA převzala i další města a každoročně se KŘESADLO uděluje v sedmi až osmi městech/regionech. A za celou dobu toto ocenění získalo už přes 1000 dobrovolníků.

V Praze se pravidelně KŘESADLO předává v dubnu. Letos se bohužel zadrželo k akcím, které ovlivnila situace okolo viru COVID – 19. Výběr laureátů jsme museli přerušit a slavnostní předávání přesunout na září. Letošního hodnocení se zúčastnilo 19 lidí z řad neziskového i firemního prostředí. Vybrat z nominací jen 10 laureátů není nikdy snadné. I letos nad 38 nominacemi probíhaly vášnivé diskuze o tom, jaké příběhy budeme letos vyprávět. KŘESADLO v našem vnímání není soutěž, vítězové jsme všichni. Jak všichni nominovaní, tak lidé, zvířata, příroda, kteří mají z dobrovolnictví prospěch, tak organizace nebo komunity, prostřednictvím kterých se to vše mohlo stát.

Na následujících stránkách si můžete přečíst o dobrovolnících, kteří převzou cenu KŘESADLO za své činy v roce 2019.

Manifest dobrovolnictví HESTIA

DOBROVOLNICTVÍ je nejpřirozenějším projevem aktivního občanství. Proto nikomu nepatří a je svobodné.

DOBROVOLNICTVÍ nás baví a děláme si ho takové, jaké chceme. Díky němu si uvědomujeme, co je pro nás důležité, v jakém světě chceme žít a co jsme pro to ochotní udělat. Víme, co dáváme a co dostáváme, díky tomu ho můžeme přirozeně a dlouhodobě propojit se svým životem.

DOBROVOLNICTVÍ sjednocuje, začleňuje. Podporuje přátelství a spolupráci. Přináší radost. Posiluje nás. S ním rosteme a rozvíjí se i naše sebe-vědomí. Pomáhá nám být autentickými bytostmi, které je nesnadné manipulovat. DOBROVOLNICTVÍ je tady pro každého, kdo má zájem.

A close-up portrait of Romana Rosenbaum, an elderly woman with short, light-colored hair, looking slightly to the side with a serious expression. The background is softly blurred, showing what appears to be a window and some indoor furniture.

Romana

Skála Rosenbaum

53 let, v důchodu

Paní Romana po té, co onemocněla Parkinsonovou chorobou, založila a vede Parkinson-help z.s.. Nemoci čelí celou svou bytostí, a právě díky jejímu konání mají lidé s touto nemocí zastání. Její rozsah pomoci je široký jak pro samotné pacienty, tak i pro jejich rodiny. Radí, co je čeká a co mohou dělat. Široké veřejnosti pomáhá pochopit, co znamená život s touto nemocí. Spolupracuje s doktory, vydává pracovní listy, pořádá výstavy, besedy.

„Naší snahou je propojovat aktivity subjektů, zabývajících se Parkinsonovou nemocí, s cílem vytvořit pro ty, kterých se to týká, kvalitnější život.“

A portrait of Lukáš Zdařil, a young man with short, light-colored hair, wearing a plaid shirt. The image is overlaid with a blue tint. The background is slightly blurred, showing what appears to be a modern office or library setting with bookshelves.

Lukáš

Zdařil

35 let, Administrátor počítačové sítě MUP (Metropolitní univerzity Praha)

Ing. Lukáš Zdařil je pracovitým a spolehlivým členem IT oddělení MUP a i přes svoji velkou vytíženost v zaměstnání dokáže věnovat téměř veškerý volný čas neokázané dobrovolnické činnosti. Osm let poskytuje osobní asistenci handicapovaným studentům a handicapovaným zaměstnancům Metropolitní univerzity Praha, o.p.s. Pomáhá organizovat zájmové činnosti, ať sportovní, společenské nebo kulturní. Je členem organizačního týmu Školy bez bariér, nikdy nechybí v roli fotografa nebo IT podpory na žádné jejich akci.

„Studenti a kolegové s handicapem z MUP mě naučili vážit si zdraví a dodali odvalu k dobrovolnictví. Dobrovolnictví mně pomohlo najít cestu k handicapovaným i k sobě.“

A portrait of a man with short dark hair, wearing a light-colored shirt, looking directly at the camera. The image is overlaid with a blue tint.

Zdeněk

Bumbálek

39 let, Manažer strategie přístupových sítí v T-Mobile

Pan Zdeněk je velkým odborníkem na 5G sítě a další technologické vychytávky. Většina osob se sluchovým postižením neovládá znakový jazyk a kvůli svému hendikepu preferují psanou formu češtiny. Pan Bumbálek proto vymyslel model, kde jedna skupina lidí s hendikepem pomáhá druhé. Nevidomí lidé vytvářejí on-line přepis mluvené řeči, který si můžou neslyšící přečíst.

Práce pro Transkript ho baví, dělá mu radost, ale je to pro něj i zodpovědnost. Uvědomuje si velmi silně, že firma dává práci lidem, pro které není tak snadné ji najít.

„Spolu s týmem sociálního podniku Transkript online měníme hendikep v profesní benefit.“

A portrait of Světlana Fuková, a woman with shoulder-length brown hair, smiling. The image is overlaid with a semi-transparent brown rectangle that serves as a background for the text.

Světlana

Fuková

60 let, OSVČ

Dobrovolnictví v BKB (Bílý kruh bezpečí) je pro Světlanu již šestnáct let nedílnou součástí života. Světlana společně s právníky poskytuje pomoc obětem kriminality v tíživé životní situaci. Vedle poradenství se Světlana stala důležitou jazykovou korektorkou tiskovin BKB, roky se účastní pohovorů s novými zájemci o dobrovolnictví v BKB po boku vedoucí poradny a podílí se na školení nových asistentů ze všech poboček BKB. Vedle dobrovolnictví se stala Světlana členkou týmu konzultantů na Lince pomoci obětem kriminality a domácího násilí.

„Dobrovolník pomáhá druhým, ale zároveň i sobě – moc mě tato práce obohatila a jsem za to vděčná...“

A warm-toned portrait of a woman with long dark hair, smiling gently. The image is the top half of a page, with a dark blue horizontal band at the bottom containing text.

Eliška

Obermajerová

26 let, práce v administrativě ve společnosti naBOSo

Eliška je mladá žena, která přemýšlí nad tím, jak může být společnosti prospěšná. Nespokojí se s povrchností, ale situace promýšlí a hledá správné cesty. Od 19 let dobrovolničila v organizaci Lata.. Společně s Salesiánskou asociací Dona Boska, z. s. se rok věnovala výchově a vzdělávání dětí v odlehlých horských oblastech Ekvádorských And. Učila angličtinu na školách v místních domorodých komunitách, organizovala pro děti a mladé lidi volnočasové aktivity a pro ženy kuchařské kurzy. Pomáhala také s organizací v dobročinné jídelně pro seniory.

„Dobrovolnictvím můžete přinést kousek dobra do života druhých. Ta největší změna ale stejně nastane v tom vašem.“

Martin

Srb

38 let, Manažer útvaru technologie vod v Pražských vodovodech a kanalizacích, a.s.

Martin Srb je nadšeným dobrovolníkem, který v práci i dobrovolnictví vždy hledá cestu, jak dosáhnout řešení, které bude optimální pro společnost i životní prostředí. Martin Srb se dlouhodobě věnuje dobrovolnické činnosti jak v Českém červeném kříži tak v Asociaci pro vodu ČR. V posledních letech se věnuje také novému tématu a to předcházení katastrofám způsobeným klimatickou změnou. V projektech podpořených Nadačním fondem Veolia vysvětluje na projektových dnech dětem i dospělým význam správného hospodaření s vodou a prakticky ukazuje, jak může každý z nás přispět k tomu, aby dopady klimatické změny byly co nejmenší. V roce 2019 zrealizoval projekt zachytávání srážkové vody ze střechy základní školy s následným využitím na školní zahradě.

„Dobrovolnictví dělá svět lepším - pro nás i naše děti.“

Radek

Borovička

43 let, Ochránce přírody, OSVČ – truhlář

Radek Borovička je celoživotní člen organizace 01/14 ZO ČSOP “Natura, quo vadis?”, srdcař a jeden z lídrů pobočného spolku Ginkgo. Organizátor dalších osvětových akcí pro veřejnost v oblastech životního prostředí a udržitelného rozvoje. Svou pílí a důsledností je jako vedoucí vzorem již několika generacím dětí v celé dobrovolnické komunitě na Praze 10. Radek Borovička je jednou ze skromných osobností pražských dobrovolníků s velkým D.

„Požitek z dobrovolné práce je prostě víc osobní.“

A portrait of a woman with long, wavy blonde hair, looking directly at the camera with a slight smile. The background is a soft, out-of-focus indoor setting.

Ivana

Sankot

38 let, Podnikatelka - majitelka firmy

Ivana je dobrovolnicí již 5 let v projektu Autismus jako dar. Dobrovolničila už předtím, doučovala děti v Jedličkově ústavu. Od začátku měla jasno, že chce vybalancovat svoje nasazení v pracovním prostředí – v byznisu, a dělat něco smysluplného v úplně jiné oblasti. Její hlavní činností je hrát si s autistickým chlapcem (11 let) tak, jak to jeho baví. Jak získávala zkušenosti, začala zaučovat i další dobrovolníky. Původně se zavázala k 6 měsícům, postupně dobrovolničení stále prodlužovala a říká, že už to patří k jejímu životu a že oblast autismu chce nějakým způsobem podporovat celý život.

„Dobrovolnictví je dar pro všechny zúčastněné. Péče o autistické dítě mi přineslo drahocennou zpětnou vazbu o sobě samé, která mi změnila život. Velký smysl jsem našla i v propojování neziskové a komerční sféry.“

A sepia-toned portrait of a young man with dark hair, wearing a checkered flat cap, looking slightly upwards and to the right. The background is a simple, light-colored wall.

Filip

Novák

22 let, student

Filip Novák je charismatická osobnost, je srdečný a bezprostřední. Jeho nadšení je bezbřehé a mnoho svého volného času využívá právě pro dobrovolnickou činnost v DS Chodov. Svými schopnostmi dokáže oslovit klienty různého vzdělání i věku. Zastane jak fyzickou tak intelektuální aktivitu. Je studentem bohemistiky na FF UK, divadelním hercem a lektorem pohybových dílen. Již svojí přítomností vzbuzuje radost a rozdává energii mládí.

„Pojďme se v jednom dni setkat na celý život.“

Honza

Moravec

52 let, dělník

Honza přišel navštívit pejsky a kočičky v azylu před třemi roky a od té doby už v organizaci Pet Heroes z.s. zůstal. Celé ty roky opravuje na vlastní náklady dveře, světla, okna, stěny, a nebojí se ani podlahy. Nosí dárky pro radost i azylovým tetám, aby jim vyloudil úsměv na tváři. Je tichý, hodný, skromný a pro organizaci nepostradatelný.

„Myslím, že i když je to fyzicky náročné, tak na druhou stranu to zase nesmírně psychicky nabíjí.“

HESTIA – Centrum pro dobrovolnictví, z.ú.

Věříme ve společnost, kde aktivní zapojení, ochota iniciovat a realizovat pozitivní změnu jsou běžnou součástí života každého z nás. My v HESTIA k tomu přispíváme podporou a rozvojem dobrovolnictví ve všech jeho podobách.

- Žijeme dobrovolnictví. Máme vlastní dobrovolnické programy a dobrovolnictví je ukotveno v kultuře a každodenním životě organizace.
- Zapalujeme pro dobrovolnictví. Inspirujeme a umožňujeme jednotlivcům, skupinám a organizacím začlenit dobrovolnictví v různých podobách dlouhodobě do svého života.
- Díky dobrovolnictví propojujeme lidi, kteří by se jinak nejspíš minuli.
- Přinášíme do dobrovolnictví na jedné straně vědomý přístup a na druhé straně nízkoprahovost. To znamená, že na dobrovolnictví může dosáhnout každý, kdo má zájem. Podle svých priorit, potřeb a momentálních možností.
- Aktivně formujeme prostředí dobrovolnictví v ČR.

Luděk Kanda

Zpěv Luděka Kandy doprovází
exkluzivně Sára Bukovská na klavír.

Hlavním repertoárem jsou české a francouzské šansony. Vysvětlením záliby Luděka Kandy v šansonu je prosté: „Šanson je mým nejmilovanějším hudebním žánrem. Je nejbližší mojí duši. A stav duše v té chvíli, kdy zazní. I to, co představuje i těch, co ho představili. A o totéž mi jde, když ho mohu zpívat i já. Dokáže pomoci vždy, kdy je to zapotřebí. Dát novou naději a sílu. Novou chuť do práce i do života. Šanson zpívá život, jinak by umřel. Je to odevzdání se. Důvěra. Je duší. Neznám niternější zpověď a modlitbu, než je šanson... Nechť i vám stále zní!“

Pražské vodovody
a kanalizace

MARY KAY®

DOBROVOLNÍK.CZ